

גלוון מס' 32

יום א', כ"ו אלול

בבוקר, בזאת הרביה מביתו, המתוں לו הצלח ר' לוי יצחק פרידמן והו נסע עם הרביה במכונית, ל-770. בכויסתו, בירכו הרביה לשלוות, בחיוור רחב, ובמכונית התענינו בשלוות משפחתו ושאל אודות המצב באה"ק. (ע"פ סייפורו של מר פרידמן התבטה הרביה מה מצב עז הערביז...). בזאת מהמכונית, שאל אותו הרביה מדוע איבנו מצלט והאח לא בא לכאנע עם "כליו", הרוא ענה שיתחיל ממחר והרביה העיר, בחיוור "עוד היום גדול...".

אחה"צ נסע הרביה ל"אזהל". בשובו, מאוחר יחסית, הודיע, ע"י הריל"ג שי', כי לא יצא למפלות מנהה וערבית בזיכור.

הרבי בניימין גורדוצקי שי' נכנס אל הרביה שליט"א ושהה שם לשעה. זמן מה לאחר מכן, נסע לביתו.

יום ב', כ"ז אלול

סמוך לשעה 00:00 בלילה, בא הרביה מביתו, בכויסתו ל-777 עצר ודיבר מעט עם הרב משה שי' לנדא מבני ברק. הרביה התענינו בשלוות אביו הרב ר' יעקב שליט"א.

לאחר ה"סליחות", סימן לשיר "DRAMNA DUNAI". זמן קצר לאחר שובו לחדרו הלהקה קבלת ה"פניעס". (מעט) כלל אחד אמר הרביה "כתיבה וחתיימה טוביה לשנה טובה ומתוקה". עכבר חצי שעה, בערד, נכנס הרביה שוב לביהכנ"ס הגדול, לקריאת התורה, וזמן מה לאחר מכן, שוב קיבל הרביה פניעץ, ממשך כרבע שעה.

נדפס באדיבות

**EXPRESS CAR SERVICE
and CAR RENTAL**

**חברה להשכרת רכב
ושירות מוניות**

423 Kingston Av. (718) 773-5440
Bet: Nontgomery St. and Empire Blvd.

פתח ברכיפות: מ-00:00 בלילה עד 12:00 בלילה

בשעה 00:50 לאחר הצהריים נכנס הרב לבייהן"ס הגדול, בו האכנטו נשים ובנות שוי', ואמר בפניהם שיחנה שנמשכה למשך מונה.

בפתח הדברים עמד על מעלהה של המכנסות יהודית בכלל, באשר כל אחד ואחת ממרכיבי ה"ברוב עט" מוסיפה ב"הדרת מלך", ועל ייחודה במימי המכנה לר'ה ובמקום קדוש, בפרט שהדבר געשה מתוך כוונה להחליט חלות טובות להתנהגות ראוי'.

בஹשך לימד את ההוראה מפ' השבוע "הazziנו (מרקזוב) המשmitt... ומשמע (מרחוק) הארץ"; כל העניים הרוחניים; החל מ"מודה אני...", הם קרוביים ומורחחים ואילו עניים ה"ארץ" הגשמיים הם בריחוק ולא להיפר, עצת היצר. ההוראה מיזכרת גם מסוק בשיעור היומי "שאל אביך ויגדר", על כל אחד ואחת לזכור שאחותינו אברהם יצחק ויעקב ואמותינו שרה רבקה רחל ולאה הם הדואגים לנו, כאב ואח לתינוקם הקטו.

הרבי עמד גם על הוראת הפסוק "יסובבנהו יבוננהו" הקשור לביהם'ק ובקשר לכך - ביאר את ההוראה לכל אחד משיעור היום ברמב"ט הל' בית הבירה. בתחילת פ"ה "הר הבית": כל עניים קדושים צרייכים להיות לעלה; פ"ו "המקדש כולם לא יהיו במשור אלא בעלה הرار": דרישה הוספה וועל'ו; ופ"ז - מצות היראה מן המקדש: את מצותה ה' יש לקיים מתוך יראת ובונין המיוון לנשיות - ה"שותפות" עם הקב"ה בlidat הילדיים צרכיה להיות מתוך יראת ואין ל"התערב" ולהחות בכך דעה פרטית אלא "פרו ורבו ומלאו את הארץ".

בטיעום השיחת אמר הרב כי לאחר דברי תורה ותפלת מנanimiot הלב לאגולה בקרוב ממש, יש לסיט בצדקה ולפיכך יתנו למנהיגות המכנס שטרות של דולר לחלק לכל המשתתפים. הרב הזכיר גם אודות צדקה ל"קרן השנה", ובקשר לה' אלול וכי מנ"א. בטיעוםஇ יכולן כתיבה וחומרה טובה לשנה טובה ומתויה ובלשון יחיד "לשנה טובה כתבי וחתמי".

لتפלת ערבית נכנס הרב, לבייהן"ס הגדול, בשעה 8:15 (תחליה נמסר על 7:45, אך עד השעה האמורה שהה אצל הרב המזכיר ר' ניסן מינדל).

יוט ג', כ"ח אלול

הבווק, זמן קצר לאחר ה"סליחות", נשכח קבלת ה"פניע"ם.

תפלת מנחה התקיימה בבייהן"ס הגדול וערבית, ב-9:15, בזאל הקטן. לאחר מכן ירד הרב להתוועדות.

ללא אחריות כלל וכלל

בשורות טובות

לקראת "זמן שמחתינו" הבעל"ט
יופיע בעז"ה הספר

ר י ש ו מ ה ש ל ש ב ה
ב"בית חיינו"

הספר כולל:

- א יומן מפורט של שנה תש"מ
- א פרקי מבוא מסכמים על נושאיה המרכזיות של השנה.
- א סקירות נרחבות על הפעולות ב"ಚדרות קודש"

הספר מכיל קרוב לארבע מאות עמודים

הווצה מהודרת שפע של תМОגות

בכוניסתו לביהוכנ"ס היו בידו, מלבד סידורו - כרגיל, קונטרס "לוח התקון" ו"מילואיט" בספר מראי מקומות לרמב"ס וקוונטרס ה"מילואיט" של צילום שער התניא. עם הגיעו למקום ציווה לנגן ואמר מאמר דאי'ח דיה "תקעו בחודש שופר".

לאחר המאמר הגיע לרבי, הריל"ג שי', את ספר התניא המתודורה האלפיים, שהובאה ז"ע.

את השicha הראשונה פתח הרב כי "פותחין בברכה", והסביר את משמעו העבini בקשר להתחלה אגרת-הקדש בתניא. בהמשך ביאר את עניין התחלת התורה באות ב' וקיים את דבריה להדפסת מהדורות הב' אלף של התניא - פנימיות התורה המבראת את הכתרת והמלכת ה' בריה'.

היתה זו שיחה קצרה והרב סייע בברכה שהכאת כל הדברים בפועל תהוו הכנה קרויה לקיום הייעוד ה' ימלוך לעולם ועד'.

בשיחה השני' ביאר הרב כי כריאת האדם "לשרת את קוגני" היא כיוון שה', בהיוון "طبع הטוב להטיב" חפש שהשכר הנינתן לבראים איזה עbor יגיעת ולא בחינם. הרב המשיך כי הדברים אמרו במיוחד בקשר לימי' אלה: אף שאנו בטוחים כי נזכה בדיון וכמאמ' ר'ץ'יל, הרי כבר בער'ה "ילובשים לבנים ומטעפיהם לבנים", אך בכל זאת "עפעס מוז מען טאן", לפחות באצבע קטנה.

יש לנצל את השעות שנותרו עד ר'ית ולהשלים, בשלימות, את כל עבוני השנה, החל מה"מבעיט" הרב סייע בברכה לכתיבת וחתיימה טובת ו אמר כי אין עבון יוצאי מידי פשטוט", בני' חי'י, ומזוננו רווייחי ועד לברכת העיקרית והפנימית - הגולה האמיתית והשלימה בקרוב ממש.

עם סיום השיחה, ללא הפסקה בניגוון, החל הרב בשיחה הבאה. בתחילת הדברים, הזכיר את התקנה למוד שעור יומי ברמבי'ך והסביר את הקשר של פרקי יומם ער'ה (ג' ד' ה' בהלי' kali המקדש) לעניין יומם זה - כללות הבראיה.

לאחר מכן אמר כי כאן מקום להשליז ביאור בעבון שדובר בו בש'ק ותקדים, כי כאשר מוצאים קושיא אין להיעזר אלא לננות ולמצוא ביאור. הרב הוסיף ג' כי, בדרך כלל, נופלים רעינויות חדשות תוך כדי השיחה וכיון שהם מוצקרים ב"סניפ" ב"דרך אגב", אין מקום להפסיק ולבראות כפרטיות. הרב ביאר, בהמשך לכך, שלשה עניינים בהתווועדות ש'ק. עבוני "אדום מקום כפרתו נברא", עבוני או"ל' בעצמותו" בתענוג, ובעוני קידוש החודש ע'י הריל"ג.

לא אחריות כלל וכלל

אחים' (סמור לשעה תשע) בירך ברהמ"ז ובוסף נעמדו רבינו מבין הקהלה, הרבי רמז לפליה מדוע נעמדו והגבאי חכריין אוכלס ישארו לשבת במקומותיהם עד לאחר הבדלה. הרבי העיר (בחירות): הרוי צריך ל��וט ל"שמונה עשרה"... (והגבאי הודיע - צריך ל��וט לשמו"ע...).

לאחר תפלה ערבית עשה כי'ק אדי'ש הבדלה והחללה חלוקת "יכוס של ברכה", כנהוג.

כאשר ניגש הר"מ טלישבקי, אמר לו הרב: "מכיוון שלך הייתה בהתוועדות תשיר עתה "יהי רצון". הוא שר והרב עוזד את השירה.

אחים' הגיעו אביו ר' מ'יד טלישבקי יחר עז נכוו והרב דיבר עימם וברכתם.

ماוחר יותר הגיע חזון רוסי (הגיע מיד פעם לי'יכוס של ברכה'). הרב אמר לו שיר (בדרכו) - "אחד מי יודע" ועודר את השירה בידיו הק', אח'ך שר עוד מספר שירים ברוסית.

בסיום חלוקת "יכוס של ברכה" אמר הרב כי "ויתן לך בעמידה ואחים' התגייש לאミרת "ברכה אחרונה". אח'ך לך את הסידור והגביע ויצא תוך שהוא מתחיל לנגן כי' בשמחה מצאו". חלוקת כשי'ב נסתימה ב-15:11 לערך.

משמעות כי'ק אדמו"ר שליט"א שהגיעו לידינו

לא, מחלmedi ה"קבוצה" (תשמ"ה) ששאל באיזה עניין, ענה כי'ק אד"ש: מכיוון שבא ללמידה בקבוצה ולבמילא הרוי הוא בהנהלת ובבעלות הנהלת הישיבה דכאן ויעשה כהוראתם. אזכיר עה"צ.

הוּא גָּדוֹל

לא, שמסר לרבי מתנה - גביע מאדמו"ר האמצאי ענה הרב: "נת' ות"ח ת"ח ודבר בעיתו, בסמכות ליו"ט דר"ה וכו' אזכיר עה"צ."

לא אחריות כלל וכלל

של השילה אמר כי מה שהגולה לא באה במשך השנה שעברת הרי זה בודאי שביל עילוי בוסף אר עז ישראליותרעל ה"רכוש גדול", (וכסיפור הצע"צ – אפשר אח"כ להוסיף עוד ועוד) ותוועב ומקש "עד מתי".

הרבי הורה לנגן "ויהי בישורון מלך" ויעודד את השירה בידו הק'.

אח"כ אמר: ינסם התמהים מה ישיבו ל"בריות" שיאלו היתכן אחריו ב' ימי ר"ה ושבת שובה שרים ניגוני חמונגה? אך האמת היא ש"ויהי בישורון מלך" מדובר על הקב"ה טמולך על "יחד שבטי ישראל" – בר"ה. הקسر לפסוק "עוד ישמע וגו'" מכיוון שביחד עם זה שה' מלך עליהם, הנה בנס"י והקב"ה נמשלו גם לבלה וחתן. החתן נמצא הכהה נמצאת! ויה"ר שבקרוב ממש יהיה ה"נישואין" – בביאת משיח זדקינו.

אח"כ אמר כי בהמשך להמודבר אתמול ע"ד מעלה ניגנו ללא מילימ יגנו עתה ניגונים של רבותינו נשיאנו עט מילימ. ניגנו א-לי אתה, ניע צורייצי (של חסידי אדרומאה!) ימינו ח', והשתדר שקט. כמה ניסו להתחיל איזה ניגון ולא העליהם והרבי אמר: נהגו שכשה החזן חטא זיך פארוקט"חיפשו מישתו אחר – ובכן, האם יש מישתו שיודע ניגוןAADMO"ר מהר"ש עט מילימ? לא נמצא מישתו וכעבור דמו מה אמר כי"ק אדי"ש: אם אין עט מילימ, שייהי ללא מילימ, ובigeno "לכתחילה אריבער". ואח"כ ניגנו הכהנה, הבינוגני, ו"אתה בחורתנו".

בשילה השני (שארכה יותר מהראשונה) המשיך הרבי לדבר על מעלהה של שנה זו ובין הדברים עמד בהרחבה על התורהה מ"סימן" שנה זו ה' כ' ז' (יום א' דר'ה ביתו ה', שנה כסדרה וחגא"פ ביום ז' – שבת): יש לזכור שחייב בעולט שמקבל את ברכת ה' כבירות ה' הראשונות, והעבודה צ"ל כסדרה, מוכחת למסכים לדמות שבונו, ... – בירור – ... – ההוראות בפועל.

בשיטה הבאה אמר שבין דריש הצע"צ לפ"ז מסעיף יש דריש שצווין בו "יש לצרפו לדרשי ר'ה" וביאר את ההוראה מכך. בסיום הזכיר ע"ד קרן השנה, המגבית לח"כ אלול וכי' מניא' וכו'.

בסיום, ציווה לחזו לנגן "יה"ר...שיבנה".

בסיום השילה הזכיר ע"ד השלמת שלשה עביני צדקה, "קרן השנה" ובקשר לח"כ אלול וכי' מניא'. וכן אודות "חותם המשולש" בענייני דפוס: התניא האלפיטים (הנ"ל) וכן דיבר במלת קונטרס התקיובים למ"מ לרמב"ם וקונטרס השלמות השערים לתניא. המתועדות הסתיימה בחלוקת דולרים לצדקה ע"י הטנקיסטים. יום ד', כ"ט אלול, ערב ר'ה

ב-00:7 בבוקר נכנס הרב לסליחות. בחזי שעה לאחר סיומו נסע למקום ובשער עברך נכנס לביכוב"ס למפלת שרירתו. אחרי ערך "התרת נדרים" בפני מבני מקני אב"ש שעלו לבימתו, כמדי שנה. זמן קצר לאחר התפילה עמד הרבי, בפתח חדרו, כבימיהם הקודמים וKİVEL פנויים", הפוץ היו המוסרים, בעיקר, האורחץ שהגיעו אם והיו שכון רוב הקהל מסר אתמול ושלהם ע"פ בקשת המזקרים.

סמוך לשעה 0:00 מסרו זקני אנ"ש את ה"פ"ג הכללי", הרבי השיב בברכה קטרה כי תקוויות הבטלה תורה אשר "כל המברך מתרברך" וכל כתוב בפ"ג, ומה שהי' צריך להכתב יקיים בפועל ממש עד קיוח הבקשה העיקרית, הכללית והפנימית האוללה האמיתית והשלגמה ע"י משיח צדקנו, במתנה בימינו ממש.

נסוח הברכה הוגה ע"י הרבי וננדפס לכרתת החג ב"לקוטי שיחות – מכתביים כלליים לר'ה תשמ"ה". מאוחר יותר, בסע כ"ק אדרמו"ר שליט"א לאהל. (על-פי עדי ראי', בכח הרבי רבות...).

הרבי חזר סמוך לשעה 0:00 ונכנס לחדרו. כעבורי מספר דקota יצא עם הסידור בידו (ביבוכנ"ס קטן) היו מוכנים לתפילה מנוחה), וחילק לילדים מטבחות לצדקה ומיד המשיך לחלק גט למכוראים שעמדו שם. לפעת, סימן לאלו שעמדו בתוך הצל שיגשו גט הפט. נוצר אי סדר במובן, אבל בזמן קצר הסתדר תור מסודר (הרבי סימן שמי שקיבל מטבח, יצא דר' הפורוזדור) והרב המשיך לחלק למאות אנ"ש והתמיימת שהגיעו דרך הכנסה הראשית של 770. עם התחלת החלוקה הודיע הרבי: זה בשbill למת לצדקה, לא כדי לשמור את זה!" (ואחר כך הוסיף: אפשר להחליק במטבע אחר אבל שיתנו לצדקה!).

חלוקת נמשכה וזמן הדלקת נרות התקרב... בנתים, שלא הרבי פעמייס מה השעה (ומתי זמן הדל"ג). מאוחר יותר סגרו את הכנסה ל-770. כשהבחין בכח הרבי, סימן בידו הק' לפתחו אותה...
סמוך לזמן הדלקת נרות, יצא הרבי עם שkitת המטבחות

(השלישית...) והסידור, לכיוון הספריה. הדרך הקצרה זו נמשכה כרבע שעה כשבמשך כל הדרך מלך הרבי מטעות כלל הקהל השעתופף מטה. על מדרגות הבנייה לספריה' שוב המעקב הרבי זמן רב וחילק מטעות לכל הסובבים. לפני שוכנס לספריה' אמר שוב שאפשר להחליף את המטעות ולפחות לסנטימ אבל העיקר שיתנו לעדקה עוד לפני כניסה החג.

אשר עין ראתה אלה!!!

הרבי נכנס לספריה' וכעבור זמן-מה חזר כי"ק אדי"ש ל-777 ונכנס לחדרו. אחרי דקות ספורות נכנס לבנייה לתפלת מנחה. שיצא מבנייה' היה כבר שנות תשמ"ה...
בום המברך שהואיל כי"ק אדמו"ר שליט"א לשולח לאנ"ש שי' בכל מרחבי תבל, לקרה ר"ה:
"לשנה טובת כתבו ותחתום שבתא טבא ויומה טבא". (ח"י) .

* * *

בשעה 00:08 (בערך) נכנס כי"ק אדמו"ר שליט"א לדאל (תפילה ערבית), והתישב במקומו לאמרת תהילים במשך כ-10 דקות. לאחר מכן קם הרבי וסימן בידו על הסטענدر שניגנו "אבינו מלכנו" כו"כ פעמיים.
אחרי התפילה (בסיום ההכרזות של הגראי, סימן הרבי, מודיע לא מרכיבים את זמן תפלה שחירות - מהר) הכריז הרבי ג"פ - מלווה בתנועות בידו הק' גוט יומ-טוב ולשנה טובה כתוב וחתום".

יום ה' אי' משרי יו"ט אי' דרי"ה

(זמן תפילה מקומות (لتקיינות) הוקדש ע"י ועד המדר לשעה 30:7 ואח"כ יצאו למכצע שופר).

בשעה 10:00 נכנס כי"ק אדי"ש לתפילה שחירות. מיד בשעה לבימת התפילה סימן שניגנו "אבינו מלכנו" (וכן בכל תפילות ר"ה לאחר מכן, וכן סימן אח"כ שניגנו "шибנה וכו").

תפלת מנחה המפללו בשעה 5:30 ולאחר מכן יצא כי"ק אדמו"ר שליט"א לאמרת תשליך.

לא אחריות כלל וכלל

כי"ק אדי"ש סימן להש"ץ לנגן יה"ר כו' שיבנה כו'. אח"כ זימן ובירך ברכתה"ז. אח"כ רמז לריל"ג לקחת את החלה שנשאהה שלימה ואמր: החוטפיות את החלה יאכלו זאת לאחר "קידוש".

כי"ק אדי"ש ניגש לתפילה קבלת שבת (כי"ק אדי"ש אמר את הקדיש שלפני "כגונא") ותפילה ערבית.

יום ש"ק ג' תשרי שבת (ת)שובת

בשעה 10:00 נכנס כי"ק אדמו"ר שליט"א לתפילה שחירות. אחרי התפילה, הכריז הגראי שההתווודות תה"י בשעה 1:30, וההתווודות השניי - המשך להתווודות דרי"ה - בשעה 6:30.

1:30 התווודות.

בשיחת הרשותה ביאר כי"ק אדי"ש כמה דרגות בתשובה (אלול וכוכו) ושבת שובת היא הנעלית שבhem מצד עצמה מקדשה וקיים ועדי עבודה עוד מוסיפים בזה עוגן. ההוראה: עבודה ה', כולל עם הזולות, צריכה להיות מזור עוגן.

בשיחת השני' ביאר הרבי את המעלת בקביעות שנה זו שמיד אחרי ר"ה בכנסיו לשבת, ללא עובדין דחול בנתמיים וגם "בן חמץ למקרה" מבין את מעלת הדבר - אחרי שיספирו לו עניין תקיעת שופר - ומלוותו ברצון וכו'.

מאמר (כעין שיחת) ד"ה דרשו הווי' בהמצאו וגוו'.

בשיחת השלישי שאל כי"ק אדי"ש את השאלות בפרש"י (הazziנו לב, ט.) ד"ה "כפי חלק ה' עמו" בהערות על זהה וברבמ"ס בפ"ג ה"כ"ג מהלי' בבית המקדש.

בשיחת הרביעית (בלי הפסק בניגון לפניו) ביאר הרבי את כל העניינים הבנ"ל. כי"ק אדי"ש סימן להש"ץ שניגן יה"ר כו' שיבנה וכו' ועודד את השירה בידו התק'. אח"כ הזכיר אודות ברכה אהרוןנה וניגש למקום לתפילה מנחה.

התווודות הסתיימה בשעה 4:15 בערך.

כי"ק אדי"ש נכנס להתווודות השניי ב-30:6, (כני"ל) נט ידיו התק' לטעודה (טבל את החלה בדבש ומוחר יותר גם במלח). ציווה לנגן "בני היכלא".

בשיחת הרשותה ביאר את העילוי בשנה זו, כאשר הי"מעליין בקדש" שלה הוא לגבי שבת תשד"מ (שמعلתה נתבראה בתווודות זו אשתקד), משא"כ תשד"מ היא רק לגבי שם"ג. בחלוקת האחורי

לא אחריות כלל וכלל

כ"ק אד"ש המשיך בברכה שכל העניים יבואו לפועל בקרב משם, ובamar מוסגר הסביר בהרחבת את המושג ממש הכלבי פ"י חלק מהענאים וכמותו ממש, ומוחשי עד כדי מישוש וביאר שלעת"ל יהיה גילוי העצם ממש.

ניגנו ג' תכווות להבע"ט, הה"מ ואדמו"ז. ניגון דבוקות לתפילה ר"ה לאדמו"ז, ניגון הקפעלא לאדמו"ע. ניגון להצ"ץ, ניגון לתחילה אריבער לאדמו"ר מורה"ש. ניגון הכהה לאדמו"ר נ"ע וניגון חביבוני לאדמו"ר מהורי"ע. וניגון שאAMIL שלימד כ"ק אדמו"ר שליט"א.

אחרי הניגונים אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: הרב הקודם הסביר שהטענה לאמר בילום בדר"ה - בסיום היום - הוא כדי להמשיך ביום השנה את פגימות התורה. כתע, אבל, צרייך להסיק המשכה גם בעניביג נגלה דתורה. בזה גופא ישנה כמה אופנים והגעלה שביהם - מפי עולמים ויזונקים וגוו' - הבל שאי בו חטא. ולכן בעת יאמרו תינוקות של בית רבן פסוקים קשורין עם ר'יה (מהקידוש) ופרשת השבוע.

הרבי הסתובב לימיינו, קרא לילד אחד (שאל אותו אם הוא עדין לא בר-מצוה) ופתח בפניו את הסידור והילד קרא בקול רץ יתקעו בחדש וגוו' לאלקי יעקב" מלחה במילח והציבור אחריו. אח"כ הסתובב לשמאלו וקרא לילד אחר ופתח לו בפרשת "האדינו אמר פי". לאחר מכן המכבל הרבי אם ישILD ממולו ולבסוף קרא שוב לילד (אחר) מימיינו וננתן לו לקרוא (בסידור) "בראשית... ואת הארץ".

בזמן אמרית הפסוקים (וברבעים שלפני זה) היו פניו כ"ק אדמו"ר שליט"א רציניים מאד. מיד לאחר אמרית הפסוקים חירך הרבי חירך קדר אבל רחבי...

אח"כ אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: על ה' נאמר "אנני ה' לא שניתי אך טבע האדם להעתור דבר חדש. יה' ר' שחידוש וההתעוררות האלו, יפעלו למשך כל השנה, שתהי' חドורה בלימוד המורה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א ציווה לנו (הכנה למאמר) ואמר מאמר ד"ה "תקעו בחדר שופר וגוו'".
אח"כ אמר: בעת הסדר יהיו כמו שנה שעברה. (כפי שכבר נדפס) יאמרו ניגון ואח"כ עניון של ברכת המזון... ושיאמרו רק "יעלה ויבא" ולא "רצחה"

לא אחריות כלל וכלל

במקומות הבריכה מאחוריו בניין הספרדי נבניתה בראיכה חדשה (עפ"י מזקה ושלשה מפלסי מיט) בחרץ שבין 770 והכולל שם אמרו את ה"תשליך". ועוד המסדר סגר את החצר (וככל האנשיים יצאו ממש) לפניהם תפילה מנהה. כ"ק אד"ש הגיע מכיוון איסטרן פארקוווי, הקיף את הבריכה משמאל לימיון ונעמד בין הבריכה וחצר הכולל כשפינוי לבריכה (ולאיסטרן פארקוווי) ואמר את נוסח התשליך. בשובו, עודד הרב את השירה לכמה קבועות של chorim ואנ"ש שניגנו אז "шибנה".

אח"כ עברו בתור מסודר כל המת' ואנ"ש שהסתדרו עוד מקודם על המדרוכה שע"י 770 (כמו בתור לילולב'). אמירת התשליך נמשכת עד סמור לשקיעה, בסדר מסודר, מודות לוועד המסדר. (מי השמעה, הביע הרב את קורת רוחו מהסדר וכו').

ליל ב' דרייה

תפילה ערבית, כאמור.

אחרי תפילה אמר כ"ק אד"ש את הקדושים כנהוג בב' דרייה.

יום וע"ק ב' תשרי יו"ט ב' דרייה ה'תשמ"ה

בשעה 00:10 נכנס כ"ק אד"ש לתפלת שחרית. ואמר את הקדושים.

הכנות לתקינות נמשכו זמן רב יחסית, בין השאר, פרש הרב את כל המטבח על הבימה, העביר בין ידיו מטבח אדום ומטבח לבנה ולבסוף עטף שוב את השופרות במטבחות והידק את העטיות כמה פעמיין, בחזקה.

בפסוקים, קרא כ"ק אדמו"ר שליט"א "...כל משפטין צדק".
תפילה מנהה, התפלל כ"ק אד"ש בצד הקטו (בשעה 5:45 בערך). בתפילה לא אמרו אבינו מלכנו (ע"ק) אך לפני התפילה סימן כ"ק אד"ש לנגן "אבינו מלכנו".

מספר דקות לאחר תפילה מנהה ירד כ"ק אד"ש להתוועדות. כ"ק אד"ש נטל ידיו הק' לסעודה, (בתחלתה הבריך הגבאי שהפעט לא יהיה "פורט מפה ומקdash" ולכן אפשר לומר לחיה רק עד השקעה).

בשיחת הראשונה הזכיר כ"ק אדמו"ר שליט"א שהמנג' בר'יה לנגן ניגונים מכל נשיאי החסידות הכלליות ונשייאי חב"ד. הרב הזכיר את שמות כל הרביים, כמו"כ במשר התווועדות. הרב בייר איך שע"ץ מזכירים זכות אבות כיוון שניגנו (של הרביים) הרי הוא קולמוס תלב. לכן מתאים - הוסיף הרב שיבחרו ניגונים בעלי מיליות שדהו "כל פנימה" דלא אשטע הנעה ביזור וקשרו עט ר'יה, שנשمر פנימיות העולמות.

לא אחריות כלל וכלל